

gjort Stridt til at faa dette standset." Endvidere skrives der saa neden under: "Dags Dato har jeg modtaget Meddelelse fra mit Firma i England om, at Autoriteterne derovre have anlagt Sag mod flere Firmaer, grundet paa, at de have brugt Borsyre." Jeg kan altsaa ikke forstaa andet, end at Forholdet efter de her foreliggende Bilag er det, at der i England baade er en saadan Lovgivning, at man er i Stand til at tage fat paa dette, og at man er villig til at tage fat paa det, og da nu Pointen i hele den store Strid, vi havde, da vi fik den første Margarinelov, fra vor Side var det, at vi vilde gøre alt, hvad der stod i vor Magt for at værne om det danske Smørs Renomme i England — og det var der jo egentlig ingen, som kunde sige noget imod —, er det jo i Virkeligheden det samme Standpunkt, hvorpaa vi den Gang stillede os, som vi nu indtage. Derfor taler jeg den ærede Minister, fordi han har forelagt et Lovforslag, hvori der griebes til Midler mod, at der i vort Smør blandes noget, som er den engelske Befolkning imod, og hvilken Blanding den engelske Lovgivning kalder strafbart, og det er mig ubegribeligt, at Folk, der interessere sig for Landmændene og Landbruget, skulde have noget imod det, især da man til enhver Tid hører, at Landbruget er Danmarks Hovederhverv. Stillingen her i Landet er jo nu saaledes, at naar vi indtage vor Udførsel af Klæst, saa have vi kun vor Smørudførsel tilbage. Det varer vel ikke længe, før Udførsel fuldstændig lukker for vore Kreaturer, baade fede og magre, eller i alt Fald lægger saadanne Hindringer i Vejen, at det bliver umuligt for os at opfylde de Betingelser, der stilles for denne Udførsel. Kan man saa undre sig over, at vi gribe enhver Lejlighed til, saa vidt muligt, at værne om de saa Udførselsartikler, vi have? Kan man saa tage os det fortrydelig op, at vi, naar vi kun have et Par Redningsplaner tilbage, se at værne saa godt som muligt om dem? Jeg kan ikke forstaa andet, end at man maa indrømme os, at det er ganske naturligt tænkt af os. Jeg vil minde ærede Medlemmer om, at det Medlem af det socialdemokratiste Parti her i Tinget, som repræsenterer Partiet i Finansudvalget, stod op her ved Finanslovens 2den Behandling og slog til Lyd for, at vi ved de offentlige Anstalter, vi have her i Landet, ikke skulle byde dem, der ligger der, Margarine, men Smør, fordi Margarine ikke en Gang er noget, man skal byde Folk, der ere under offentlig Forsorg. Sa, ærede Medlemmer husk nu, at der blev gjort et stort Numer ud af denne Sag, og uden at begaa

noget Indiskretion tror jeg at turde sige, at de Herrer ville faa deres Lyst tilfredsstillet; naar Finanslovsforslaget kommer til 3dje Behandling; saa skulle de nok faa Lov til at faa de Penge, som ere nødvendige, for at de paagældende Anstalter herefter kunne bruge Smør. Jeg forstaa ikke rigtig de ærede Socialdemokraters Standpunkt. Paa den ene Side staa de til Lyd her i Salen for og ere Talsmænd for, at man ikke en Gang i de Anstalter, som Staten oprettholder, Sindsygeanstalter, Tugthuse osv. skal bruge Margarine, fordi det ikke er noget at byde Folk, men de skulle bruge Smør, medens de paa den anden Side staa her og værne om Margarine til det yderste. Det er derfor noget inkonsekvent, at det ærede Medlem af den socialdemokratiste Gruppe som er Medlem af dette Udvalg, er gaaet ned til 15 pCt. Hvorledes han har kunnet gøre det, kan jeg ikke forstaa; han maatte jo fra sit Standpunkt have holdt paa 90 pCt. eller saadan noget, for at Margarinen kunde blive saa god som mulig. Denne Logik af det ærede Medlem forstaa jeg altsaa ikke, den gaar over min Forstand og maaste midt ind i en Socialdemokrats. Hvis det er saaledes, at vi skulle værne om Kunstsmørret og gøre alt muligt, for at det kan blive saa godt som muligt, ja, saa kan man virkelig ikke gaa ned til 50 pCt. eller 15 pCt. Smørfestindhold, saa maa man gaa op til en 90 pCt., thi gaar man ned til 15 pCt., saa bliver Margarinen endnu daarligere, end den hidtil har været. Er det monstro, for at de Smaafolk, som ikke have gode Raad, skulle leve af Kunstfædt, mens andre Mennesker, som have Raad, skulle have Privilegium paa at spise Smør? Det tror jeg dog ikke, man kan sige, er at kæmpe for Smaafolks Ret. Jeg siger altsaa for mit Vedkommende, at jeg kan ikke forstaa andet, end at vi Landmænd ubetinget maa følge Flertallet her i denne Sag. Vi maa fra Lovgivningens Side gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at værne det gode danske Smør og dets Renomme paa det engelske Marked, og derfor hilser jeg med Glæde, at Flertallet ikke er gaaet med til at indskrænke de Bestemmelser, som den ærede Minister har foreslaet i Lovforslagets § 10; og, som jeg har sagt, jeg vilde have ønsket, at de ogsaa havde fulgt ham med Hensyn til Bestemmelsen i § 4 om at sætte Grænsen for Smørfædt ned til 5 pCt. Nu sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds: Hvorfor skulle vi sætte i Loven, at de ikke maa indblande, ikke alene Borsyre, men ogsaa andre Ting? Sa, vi kende jo nok det ærede Medlems